

naar den var færdig, maatte bygge en Tvilling ved Siden af.

Jeg skal altsaa, idet jeg fraraader andre Ændringsforslag end dem, der ere stillede af det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup) m. fl., anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Jensen-Knudstrup: Jeg har bedt om Ordet for at gøre et Par Bemærkninger til de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Sveistrup) m. fl. Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at det andet Ændringsforslag til § 25 har jeg ønsket blev stillet, fordi jeg syntes, det var ret urimeligt i samme Samling, maaske i samme Uge, at faa vedtaget 2 Bestemmelser om forsømte og vanartede Børns Opdragelse, som vare meget afvigende, meget modsigende paa visse Punkter. Jeg ønsker derfor, at det udtrykkelig maatte komme til at staa, at Bestemmelserne her ingen Betydning fik, naar Børneloven var vedtagen.

Det første Ændringsforslag til § 25 tillægger jeg overmaade megen Vægt. Hvis det bliver vedtaget, hvad der jo nu efter den højtærede Justitsministers Udtalelse er Haab om, ville altsaa de humane Bestemmelser i en Række Paragraffer blive staaende og navnlig den, at den kriminelle Lavalder bliver løftet fra 10 til 14 Aar. Dette lægger jeg overmaade megen Vægt paa, og jeg undrer mig storlig over den Udtalelse, som fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds i denne Forbindelse. Noget mere urimeligt om denne Sag kunde jeg neppe tænke mig fremført her i Tinget. Det vilde være en Fare at faa den kriminelle Lavalder sat op til 14 Aar, sagde det ærede Medlem, det kunde blive et Surrogat for Børneloven. Nej, Sagen er jo, at denne Bestemmelse giver et Supplement til Børneloven, som man lige fra Børnelovens første Forberedelse har fremsat Ønske om at faa med. I Kommissionens Betænkning var der endog saa et Forslag, stillet jævnsides med dette Forslag, der nu ligger i Landstinget, om den kriminelle Lavalders Sætten op fra 10 til 15 Aar; thi først naar det er sket, faa de humane sammensatte Værgeraad virkelig den fulde Myndighed over de Børn, som hidtil have været kriminelle, kan man sige, som have vundet mellem Dommernes og de humane Institutioners Hænder. Nu gaa de helt og holdent, undtagen i meget graverende Tilfælde, ind under Værgeraadenes Omsorg, og man undgaar den meget beklagelige Omstændighed at skulle have dem

trukne først for Domstolen og ført dem gennem den Skærsild, som Politiets og Domstolenes Undersøgelser ere for disse Børn. De ville nu i alt væsentligt blive Værgeraadenes Børn, medens de hidtil have været Politiets. Uvillige og vanskelige Dommere bliver man fri for at akkordere med, og ved denne Bestemmelse bliver netop uigenkaldelig fastslaaet, at Opdragelse skal træde i Stedet for Straf.

Jeg kan ikke tænke mig nogen som helst Grund til, at denne Ændrings Vedtagelse skulde forstyrre Børnelovens Gennemførelse. Børneloven er jo langt mere omfattende, den omfatter de forsømte Børn, medens disse Bestemmelser jo kun omhandle de kriminelle, de vanartede Børn. Hele det Apparat, der skal skabes for at gennemføre denne store sociale Reform, findes jo slet ikke her. Efter Modtagelsen i Landstinget kan jeg ikke tro, at Børneloven vil støde paa uovervindelige Hindringer der.

Disse Bestemmelser i de Paragraffer, som ville blive vedvarende, hvis Ændringsforslaget bliver vedtaget, ere saa værdifulde for mig, der væsentlig taler fra de forsømte og vanartede Børns Synspunkt, at Stillingen for mig bliver noget anderledes, end den var i Fjor. Vindingen er altsaa den, at i det Øjeblik, Loven er vedtagen, forsvinder faktisk al Legemsstraf for Børn og unge Mennesker. Der bliver ganske vist noget tilbage med Hensyn til de 14—18-aarige, nemlig Legemsstraf for Vold, men Vold er vel dog heldigvis uhyre sjælden i den Alder. For bestandig forsvinder derimod offentlig Legemsstraf for Børn, og Prygl have der gjort saa usigelig meget ondt, sat en Braad i usigelig mange unge Menneskers Sind, som har været det første alvorlige Skridt for disse paa Skraaplanet nedad. Alle Børnvenner ville regne det for en overmaade stor Vinding, hvis dette beklagelige Forhold uigenkaldelig forsvinder, og det vil det jo gøre, hvis denne Ændring vedtages og denne Lov gennemføres. Til Gængæld lægges der forsøgsvis Legemsstraf paa professionelle Voldsmænd, men ogsaa den forsvinder, nemlig efter 6 Aars Forløb, og da er faktisk al Legemsstraf forsvunden af vor Straffelovgivning udenfor Disciplinærstraffens Omraade.

Under denne Situation vil jeg ikke i Aar modsætte mig § 5 om Legemsstraf, skønt jeg ikke er overbevist om dens Nytte, og skønt jeg har Uvillie overfor dens Bestemmelser. Ved den foreliggende Kombination af Bestemmelserne i Forslaget og Ændringsforslaget om i § 25 at ændre